

ДІЯ ПЕРША

Зал у графининьому палаці.

ЯВА ПЕРША

Теодоро і Трістан, тікають.

Теодоро
Утікай скоріш, Трістане!

Трістан
Оце так вилазка невдала!

Теодоро
Певно, нас вона впізнала?

Трістан
Хто її зна... Можливо, пане.

ЯВА ДРУГА

Діана.

Діана
Не тікайте, зупиніться!
Ну ж бо! Хто ви, кавалере?
Що це, справді, за манери?
Я кому кажу? Верніться!
Люди! Слуги! Де ви ділись?
Все мов вимерло кругом...
Це ж не привид, не фантом,
не вві сні мені приснилось.
Гей! Чи всі вже полягали?

ЯВА ТРЕТЯ

Фабіо, Діана.

Фабіо
Пані кликали мене?

Діана
Зло мене бере страшення
на таких, як ти, оспалий.
Зараз же біжи і взнай,
що тут був за чоловік;
при мені він щойно втік
із цієї зали.

Фабіо
Ай-ай-ай!

Діана
Щоб одна нога була
тут, а друга там!

Фабіо
Іду.

Діана
Та вертай скоріш, я жду.

Фабіо
Зараз, зараз... Ну й діла!

(Виходить.)

ЯВА ЧЕТВЕРТА

Октавіо, Діана.

Октавіо
Чув я, чув я те гукання,
я, повірте, ще не спав;

та не думав, не гадав,
щоб то ви кричали, пані.

Діана

Гарні, гарні в мене слуги,
та і з кастеляном горе...
Все б вам спати, непровори,
лежебоки, ледацюги!
Уночі в моїй господі
ходять люди вже чужі —
і нічого не кажи!
Ні, Октавію, мабуть, годі!
Далі буде ще й не те,
ви ж турбуєтесь не конче...
Так то, вірний охоронче,
ви мене стережете?

Октавіо

Чув я, чув я те гукання,
я, повірте, ще не спав;
та не думав, не гадав,
щоб то ви кричали, пані.

Діана

Йдіть лягайте. То не я.
Не хвилюйтесь, ради Бога.

Октавіо

Пані...

ЯВА П'ЯТА

Фабіо; ті, що й були.

Фабіо

Там нема нікого.
Він іщез, як манія.

Діана
І ознак нема?

Фабіо
Ознак?

Діана
Плащ на ньому шитий злотом?

Фабіо
Хтозна, що на ним було там;
як по сходах біг...

Діана
От так! Ти дуєнья чи мужчина?

Фабіо
Плюх на люстру капелюх —
і світильник враз потух.
Двір пробіг в одну хвилину,
потім шмиг у тьму порталу,
вийняв шпагу та й пішов.

Діана
Йолоп!

Октавіо
Що ж він міг...

Діана
Ви знов?
Не даватись на поталу;
наздогнать було і вбить!

Октавіо
А як то якийсь вельможа?
Певно, річ була б негожа
так ваш чесний дім згнатьбить.